

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

TIDNING FÖR TRÄDGÅRDSODLARE.

Redigerad af Erik Lindgren och Georg Löwegren.

N° 3.

Mars 1871.

10:de årg.

Af denna tidning, som uteslutande sysselsätter sig med till trädgårdsodlingen hörande ämnen, utkommer ett nummer i hvarje månad. — Prenumerationspriset är för helt år, såväl å postkontoren och i bokhandeln, som hos redaktionen, två riksdaler riksmunt. — Bref till tidningen adresseras: *Tidning för trädgårdsodlare, Stockholm.*

Om två- och fleråriga blomsterväxter för kalljord.

Af G. L.—n.

Den välvilja, som kommit vår artikel om de ettåriga blomsterväxterna (årg. 1866—67 af denna tidning) till del, har gifvit oss anledning att på samma sätt till behandling upptaga äfven de två- och fleråriga prydnadsväxter, hvaraf frö eller plantor genom handelsträdgårdsmästarna utbjudas till salu, och hvaribland finnas ett ej ringa antal verkliga skatter för blomsterträdgården, men äfven många sorter, som, ehuru de kunna vara af värde för botanisten och samlaren, dock äro af föga eller ingen betydelse för hortikultörer.

De tvååriga växterna skilja sig från de ettåriga derigenom att de först under andra året blomma och bära frukt, hvarefter de vanligtvis dö ut. Dock gifves det åtskilliga som genom sidokott kunna fortplanta sig och sålunda fortleva år efter år, äfvensom sådana, som, då de tidigt utsås och omplanteras samt för öfrigt behandlas väl, blomma redan första året. Dessa senare kunna mycket väl behandlas såsom ettåriga, ehuru de då hvarken blomma så rikt eller gifva moget frö, såsom lejongap, kinesiska neglikor m. fl. Fröet af tvååriga växter utsås helst om våren, ej för tidigt, utan heldre något sent, t. ex. fram i maj eller början af juni. uti krukor, drifbänkar eller ock direkte på kalljord, och då flertalet af dessa växter hafva tjocka, köttiga pålrötter, som tränga djupt i jorden och ej tåla vid att beskäras eller på annat sätt stympas, måste omplanteringen försiggå innan plantorna hunnit blifva för stora. Många tvååriga växter kunna fortplantas genom sticklingar och afläggare, t. ex. de bästa varieteterna af dubbla stockrosor, neglikor m. fl., under det andra ofta fortplanta sig sjelfva genom sjelfsådd, såsom förhållandet är med månviolen, nattviolen o. s. v., eller genom sidokott. Mot starka eller långvariga barfroster, äfvensom mot vinterfuktighet, visa sig de flesta tvååriga växter mycket ömtåliga, hvarföre man genom betäckning med granris, torrt löf, ljung eller myrstack häremot söker skydda dem.

Med mångåriga menar man sådana växter, hvilkas delar ofvan jord efter fulländad blomstring och fruktsättning om hösten bortdö, men hvars

rötter fortleva och hvarje vår framalstra nya stänglar, blad och blommor.

Dessa växter kunna i trädgårdar användas på många olika sätt och deras odling är i allmänhet icke svår. Flertalet trifvas i hvarje god trädgårdsjord, på öppna, soliga lägen, men det finnes äfven sorter som passa för skuggigt belägna ställen, vid och i vatten samt på torra stenhögar eller s. k. klippanläggningar. Hvert tredje eller fjerde år, allt efter som ens tid tillåter eller behofvet påkallar, böra de fleråriga växterna upptagas, delas, rensas och omplanteras, hvilket arbete kan företagas antingen om våren, så snart växterna börja skjuta upp och jorden är tjenlig, eller ock om hösten efter fulländad blomstring. Före omplanteringen bör jorden gräfvast djupt och fint, väl rensas från ogräsrötter samt, om det befinnes nödigt, gödslas; dock endast sparsamt samt med gammal och väl brunnen gödsel, ty de flesta sorter trifvas och blomma vida bättre om jorden är något mager, än om den är för fet. Undantag gifvas dock, hvilka vi längre ned vilja omnämna. Fleråriga växter med tjocka och köttiga rötter, såsom *Papaver*, *Corydalis nobilis*, *lupiner*, *pioner* o. s. v., tåla icke gerna omplantering och stå ofta i flera år innan de åter kunna hämta sig efter en illa verkställd sådan. Andra åter, såsom: *prustrot*, *blåsippor* (dubbla), *höstklockor* (*Gentiana*), *Adonis vernalis* m. fl. tåla ej vid stark delning. Sådana sorter böra därför i det längsta lemnas orubbande, tillföras näring derigenom att man om hösten eller våren nedgräver brunnen gödsel mellan stånden samt fortplantas genom frö, afläggare eller sticklingar. Som motsats till dessa gifves det en stor mängd andra sorter, såsom *såpört*, *klockblomster*, *rölleka*, *flugfällan* m. fl., som hafva en ofantlig förmåga, att genom rötter och rotsläende stänglar både under jorden och på ytan, så starkt föröka sig, att de helt lätt icke blott kunna förqväfa i närheten stående finare växter, utan äfven urarta till de besvärligaste ogräs. Från dessa växter bör man hvarje år med en spade afsticka och bortrensa allt det öfverflödiga. Likaså bör man vid de sorter, som allt för mycket fortplanta sig genom sjelfsådd, t. ex. *ackle-*

jor, björnfloka (*Heracleum*), klockblommor etc. ej försumma att afskära fröstänglarne innan fröet hunnit till mognad.

Största delen af de fleråriga växterna kunna fortplantas genom frö, andra genom delning, utmärkta varieteter och formförändringar, som ej låta fortplanta sig på annat sätt, genom sticklingar och afläggare. Fröet af vissa sorter, såsom: stormhatt, ängbollar m. fl. till familjen *Ranunculaceæ* hörande växter och nästan alla af familjen *Umbelliferae* gror ytterst långsamt och osäkert, om det ej utsås genast efter mognaden. Stundom ligger det ett år öfver i jorden, innan groningen försiggår, hvarföre de med sådana frö besådda krukor ej för hastigt böra uttömmas, i den mening att fröet var odugligt, utan i stället öfver vintern förvaras på ett frostfritt ställe och hållas fuktiga, då åtminstone en del af det för kanske ett år sedan sådda fröet följande vår uppkommer. Andra fröslag blifva totalt odugliga om de gömmas öfver vintern; så är t. ex. fallet med flerårig *Phlox*. Nästan så är äfven förhållandet med de flesta *Gentiana*-arterna (hvars frö rättast utsås om vintern på snön), och flere andra växter, för hvilka vi vilja närmare redogöra då vi komma att afhandla de särskilda växtslagen.

Vi nämnde ofvan, att de fleråriga växterna kunna användas på många olika sätt. På blomstersängar eller, som man vanligen, fast oriktigt, uttrycker sig, blomstergrupper, passa i synnerhet sådana sorter, som jemte det de hafva en vacker habitus och talrika samt vackra blommor, årligen låta omplanta sig, utan att deraf taga skada. Sådana äro bland andra t. ex. den mörkröda, dubbla varieteten af tjärblomman, blomsterlyran, borstneglikan och den vanliga neglikan, tusenskönan, oeläggan, fjellastern och många andra. Andra sorter kunna användas såsom fristående eller gruppvis förenade på gräsplaner, hvartill i synnerhet egna sig sorter med stora, vackra blad, såsom: rhabarber, björnfloka, *Aralia racemosa*, strandkål o. s. v., men det största antalet fleråriga växter passa för rabatter, och det är ingen svår sak, att vid planteringen af en sådan välja växter som aflösa hvarandra med blomningen, så att man från tidigt om våren till sent på hösten här kan ha ett rikt flor af många olika blomstersorter.

Då det gifves ett stort antal blomsterväxter, synnerligast bland dem vi nu omtala, som svårligen kunna användas utom på en rabatt, så skulle vi vilja begagna oss af tillfället att tillråda blomsterodlare, oftare än hvad som sker, i sina trädgårdar anlägga en och annan sådan rabatt. Med blomsterrabatt förstod man i de äldre, s. k. franska trädgårdarna en lång, oftast rak och öfverallt lika bred säng, som vanligtvis på alla sidor var omgifven af vägar och för sådana saknas nästan alltid passande platser i nutidens s. k. naturliga trädgårdar. Men det är alldeles icke nödvändigt att rabatten göres rak

och öfverallt lika bred. Man kan t. ex. låta en rabatt följa krökningarna af ett busk- eller frädparti samt låta dess yttre gräns här och der skjuta något fram i behagliga krökningar. En någorlunda stor sådan rabatt upptager icke allenast ett stort antal exemplar, utan äfven en mängd af olika växtsorter, hvilka kunna ansluta sig till buskaget och liksom utgöra en fortsättning deraf. Rabatten är lätt att plantera och underhålla, alldenstund man endast behöfver fästa afseende vid den höjd de olika växterna uppnå och ställa de högsta bak, de lägre framför och de lägsta främst. Baksidan planteras t. ex. med *högstammiga törnrosor*, *stockrosor*, *georginer*, *stormhattar*, *gullris* (*Solidago*) och åtskilliga andra högväxta blomsterslag, under det den öfriga delen upptages af ett-, två- och fleråriga frilandsväxter, samt sådana krukväxter, som under sommaren måste utplanteras i det fria, såsom pelargonier, fuchsier, toffelblommor och andra, alla ordnade efter deras höjd, utan fästadt afseende vid blommornas eller bladens färger; ty alla blomsterfärger och former kunna vara representerade på rabatten och ju brokigare den är, desto vackrare. Man bör endast iakttaga den försigtigheten, att ej anbringa dylika rabatter på allt för många ställen, hvarigenom den omväxling man med rabatten sökte åstadkomma skulle gå förlorad, och då dessutom de närmast rabatten stående buskarne och träden böra hvarje år starkt beskäras, för att ej med sina grenar förqväva de i grannskapet stående spädare växterna, så skulle, om detta ofta upprepades, ett allt för stort antal träd och blomsterbuskar slutligen blifva vanställda och beröfvade sitt naturliga utseende eller, med andra ord, sin skönhet.

Under sommaren böra de fleråriga växter, som deraf äro i behof, lätt och ledigt uppbindas vid raka och snygga samt tillräckligt starka käppar. Jorden mellan stånden bör ständigt hållas ren och lucker och vatten i tillräcklig mängd tillföres dem så snart de deraf äro i behof. Under vintern fordra åtskilliga sorter skydd mot barfrost och fuktighet. Om lökväxterna, som äfven räknas hit, är föga att säga i allmänhet, enär skötsel af olika sorter oftast är olika. Vi hänvisa därför, hvad dessa vidkommer, till det följande.

Acanthus. Björnklo. (Fam. *Acanthaceæ*.) Af detta släkte, hvars arter förekomma i södra Europa, Mindre Asien och norra Afrika, odlas för närvarande 5 olika arter, hvaraf 4 måste räknas till de fleråriga frilandsväxterna, ty ehuru de icke tåla våra vintrar, uppnå de dock ingen fullkomlighet, om de ej under sommarmånaderna utplanteras i det fria. Alla utmärka sig för sina vackra blommor, men i synnerhet för sina mörkgröna, glänsande, antikt formade blad. *A. molle* odlades redan af de gamla grekerna och dess blad finnas ofta afbildade på de korintiska pe-

lärnes kapitälär. Bladen på denna vackra växt blifva omkring $1\frac{1}{2}$ fot långa, 8 å 10 tum breda. Blomskafvet mellan 2 å 3 fot högt; blomorna hvita, axformigt ställda samt omgifna af grönaktigt purpurfärgade blomskärmar. I norra Afrika förekommer en afart som något litet skiljer sig från den europeiska formen. *A. lusitanicus*, *longifolius* och *spinosus* förtjena att, liksom föregående, blifva allmännare kända och använda.

I södra delen af landet torde väl någon af björnklosorterna kunna uthärda vintern på kalljord; likväl under en betäckning, som icke alltnast skyddar dem mot frost, utan äfven mot väta, hvarför de om vintern äro ganska känsliga. Försök borde åtminstone anställas. De odlas eljest i stora krukor, träbaljor eller korgar, hvilka under sommaren nedsänkas i jorden och öfver vintern underhållas i en kallare eller på annan frostfri och någorlunda torr plats. Alla sorterna fordra en fet och lucker jordmån.

Aconitum. Stormhatt, Munkhatt, Jungfru Marie sko, blåsko (Fam. *Ranunculaceæ*). Af detta slägte finnes en stor mängd arter, hvaraf ungefär 30 odlas i större samlingar. Vi vilja dock endast omnämna de aldra vackraste bland dem och förbigå de öfriga, i synnerhet som bland dem finnes ett stort antal, som äro hvarandra så lika, att de endast af botanister kunna särskiljas. En af de största och vackraste arterna är *A. altissimum*, som i god jord och på ett något fuktigt och beskuggadt ställe ofta uppnår en höjd af 6 till 8 fot. Blommorna äro mörkblå. Växer vild i Frankrike, mest i bergstrakter. Två andra särdeles vackra arter äro: *A. chinense* och *A. autumnale*. Den förstnämnda växer vild i Kina, blir omkring 4 fot hög och har i augusti och september stora, vackra, blå blommor, förenade i långa, rika klasar. Den trifes väl på kalljord hos oss, men fordrar under stränga vintrar en torr betäckning. Den andra sorten odlas allmänt i kinesernas trädgårdar, blir ej mer än $2\frac{1}{2}$, högst 3 fot hög och har hvita, stundom något ljusgrödelina, stundom något blåstrimmiga, i långa klasar sittande blommor. Liksom föregående fordrar den betäckning mot sträng frost. *A. formosum* växer vild i Tyskland, men är temligen sällsynt. Är en särdeles vacker, omkring 4 fot hög art med talrika, mörkvioletta blommor. Två i trädgårdar ganska ofta förekommande arter, näml. *A. Lycoctonum* och *A. variegatum* böra äfven ihågkommas. Båda anträffas vilda i Europas bergstrakter, blifva 2 å 3 fot

høga, den förstnämnda med gula, den senare med hvita blommor, stundom schatterade med blått och violett. Vidare förtjena att omnämnas *A. amoenum*, $3\frac{1}{2}$ fot hög, ljusblå, *A. callybotrion*, 2 å 3 fot hög, violett. *A. cernuum*, 4 å 5 fot hög, mörkblå. *A. productum*, $1\frac{1}{2}$ å 2 fot hög, mörkblå, och *A. orientale*, som blir ända till 7 fot hög, med gulhvita blommor. De tre första anträffas vilda i mellersta Europas bergstrakter, de två sista på Kaukasus och i Sibirien. Till dessa vilja vi slutligen foga de tre arter vi hos oss hafva vilda, näml. *A. Napellus*, *A. Cammarum* och *A. septentrionale*. De två förstnämnda hafva i århundraden varit använda och omtyckta i allmogens trädgårdar, hvarest de benämnas med än det ena, än det andra af de svenska namn vi ofvan anfört. Såsom vilda förekomma de sparsamt här och der.

Den senare sorten förekommer allmänt i de norra orterna, blir 5 å 6 fot hög och har ljusblå, stundom nästan hvita blommor. Är för öfrigt lik *A. Lycoctonum*, i synnerhet den hvitblommande formen af denna, och trifes väl såsom odlad.

I vildt tillstånd anträffas de flesta arterna vid bergsrötter, i bergsskrefvor o. s. v., helst på fuktiga och något beskuggade ställen, hvarest de alltid blifva större och vackrare, än om de stå utsatta för sol och torra. De högväxta sorterna användas företrädesvis till plantering i kanten af buskpartier, de lägre på rabatter. Fortplantas genom delning och frö. Fröet bör utsås omedelbart efter skörden, i annat fall gror det ej förr än efter ett års förlopp och icke en gång då, om tillräcklig fuktighet saknas. Alla sorterna innehålla mer eller mindre narkotiska ämnen och kunna lätt blifva farliga, isynnerhet för barn, som pläga gerna leka med de stora, hjämliga blommorna; man bör derföre plantera dessa växter på ett visst afstånd från vägarne.

Achillea, Rölleka, Millefolium. (Fam. *Comp. Senecionideæ*.) Äfven detta växtslägte är talrikt på arter, men det är endast några få som blifva använda såsom blomsterväxter och af dessa torde följande vara vackrast. *A. filipendulina*, som i Orienten förekommer som ett allmänt ogräs på torra och stenbundna marker, blir omkring 1 fot hög och bär stora flockar af guldgula blommor. Har åtskilliga varieteter, hvilka dock icke äro af något värde för blomsterodlaren.

(Forts.)

Några ord om förökningen af camellior.

Föredraget i Stockholms Gartnersällskap.

Dessa, för deras skönhet och rika blomstring allmänt omtyckta växter införskrifvas vanligen från utlandet, och man erhåller då genast önskad stora exemplar, färdiga att blomstra. Detta är också enda sättet att erhålla ett sortiment af dessa älsklingsbarn; men att sedan underhål-

la och föröka dem, det kan ske genom sticklingar. På en egendom, der blomsterodling skall ega rum, måste en trädgårdsmästare vara anställd, och denne bör årligen genom frösådd, sticklingar m. m., enligt konstens regler, föröka och förnya den der befintliga växtsamling, om den

skall ega något värde och skänka något nöje. Samtidigt med förökningen af andra växter kunna äfven camellior förökas. Många odlare anse väl dem tröga att bilda rötter; men det går dock lättare än man tror, om man går till väga på följande sätt:

Sättqvistar af camellior aftagas på våren så tidigt, att exemplaren ej hunnit skjuta skott, men just äro i brytningen dertill. Då man aftagit det önskade antalet af sättqvistar, hvilka böra hafva tre eller fyra blad, afskäras de med en mycket skarp knif tätt under ett bladveck, så nära intill det understa bladet, att detsamma nätt och jemnt qvarsitter. Ett blad är alltid sittande vid sjelfva snittet eller rotögat. Man tillser noga, att sticklingarne hållas fuktiga och att de ej vissna under förrättningen. Till plantering användes större sticklingsfat af omkring 10 tums diameter och 3 tums djup, i hvilka hela botten täckes med tunna krukskärfvor och deruppå kort sönderskuren mossa eller grof sand, som hindrar den fina jorden att nedtränga emellan skärfvorna och hvarigenom öfverflödigt vatten lätt kan afrinna. Derofvanpå lägges sedan den fina jorden omkring $\frac{1}{2}$ tum tjockt, och bör det vara ljungjord, dock osällad, och fin hvit sand, helst sjösand, hälften af hvardera. Deruti sättas sticklingarne så tätt de kunna passas intill hvarandra. De böra sättas något på sned, så att hela snittet står omedelbart på krukskärfvorna. Faten ställas i en för det ändamålet tillredd ljum sticklingskur, der det halft utbrunna ströet är täckt med ett 5 eller 6 tum tjockt lager af garfwarebark eller myrstack, hvilken sistnämnda jag funnit vara mycket välgörande för växter i mindre krukor under

glas. Ofvanpå sticklingsfaten lägges en afpassad glasruta, hvilken icke får ligga lufttätt, hvarföre ett par pinnar lägges på fatbräddarna för att höja rutan, så att luften har tillträde, och för att hindra glaset att nedtrycka sticklingarna. Ofvanpå rutan strös något myrstack eller jord, på det att solstrålarne icke må skada bladen. Kuren betäckes, som vanligt, med ett fönster, hvilket äfven skuggas. Vid torr väderlek gifves ingen luft; vid mulet, fuktigt väder deremot aftagas både fönster och glasrutor, för att insläppa frisk luft. Ett fint regn är mycket välgörande. Efter 4 eller 5 veckor är en del sticklingar rotade, hvilket bäst märkes derigenom, att de unga rötterna visa sig i de uti fatets botten anbragta vattenhålen. Omplantering bör då ske, så fort som möjligt, i små krukor och i ofvan nämnda jordblandning, hvarefter krukorna inflyttas i en ljum bänk och skuggas, samt skötas som förut nämnt är. De sticklingar, som på här ofvan nämnda tid endast fått så kallad callus eller svulst, nedsättas åter i sticklingsfaten i ny dylik jord och skötas liksom förut. Efter ännu 3 veckor hafva äfven dessa merendels rotat sig, då de likaledes omplanteras. Så behandlade sticklingar sätta ofta blomknoppar samma år och blomma omkring jul- eller nyårstiden, om de blifvit rätt skötta, och odlaren har då ett ganska stort nöje till lön för sitt besvär.

På samma sätt förökas och skötas äfven andra hårdare växtslag, såsom *Wellingtonia Cupressus*, *Azalea*, *Chamæcyparis*, *Ericor m. fl.* andra sorter, som här icke torde behöfva nämnas.

F. W. Hallberg.

Fruktråds odling.

Några ord om fruktrådsodlingen i Sverige i allmänhet och plantering på åkrar isynnerhet.

(Slut fr. nr 2.)

På åkrar eller ängar anbringas omkring träden helst 3 störrar, hvilka på ett par ställen äro förenade med tvärspröjsar, till skydd mot större kreatur. Der inga större kreatur beta, är en stör vid hvarje träd nog. Denna placeras i gropens midt innan trädet planteras och får icke räckta högre än till strax under kronans början. Till skydd mot harar och får m. fl. fästas kring stammarna, på 3 å 4 fots höjd uppåt, risqvistar af rätt taggig beskaffenhet, såsom af hagtorn, slån, vildpäron e. d. och är en sådan skyddsmantel särdeles att rekommendera, ty den bereder äfven stammen ett välbehöfligt skydd mot vindens och solstrålarne inverkan, för hvilka de från trädskolan utplanterade träden stundom äro något ömtåliga. Huru man än må binda ett nyplanteradt träd, så måste det beredas tillfälle att ledigt kunna sjunka det första halfåret; bindes det för hårdt, kommer det att hänga på stören och tager derigenom lätt skada.

Afståndet mellan träden rättar sig efter de

förhållanden som stå i sammanhang med planteringen. Skall platsen ensamt upptagas af fruktträden, sättas de på 30 fots afstånd från hvarandra; men om jorden emellan träden skall användas till odling af andra växter, såsom köksväxter, säd, hö, och fruktråden således å platsen kunna betraktas såsom bisak, sättas de på 60 å 80 fots afstånd från hvarandra. Det torde böra tilläggas, att körsbårstråden placeras å de torraste platser. På åkerfält och ängsmark borde endast höst- och vinterfrukt af äpplen och päron planteras. Bäst är också att å sådana platser använda träd med minst 5 fots höga stammar och genom ändamålsenlig beskärning sörja för stammens framtida ytterligare förlängning till 7 å 8 fot. Att plantera små träd och sedan fördla dem på platsen är icke tillrädligt. Bättre är att uppdraga dem i en öppet belägen trädskola.

Att plantera med frusen klimp om vintern är icke bra och alldeles öfverflödigt möda.

Man upptager träden med så oskadade rötter det låter sig göra, och verkställer planteringen om våren eller tidigt på hösten, omgifver rötterna med litet kompostjord, virar stammen med mossa eller annat skyddsmaterial mot sol och vind och vattnar vid behof, då man kan vara säker på en snar växtlighet.

Skola träden köpas från aflägsen ort, bör detta alltid ske om hösten. Anlända de sent, t. ex. sist i oktober är bäst att jordslå dem på en torr och skyddad plats, och först på våren plantera dem. Hafva träden mycket dåliga rötter, kunna åtskilliga konstgrepp användas, för att snart framlocka sugrötter, såsom att omlinda rötterna med yllelappar eller mjuk mossa, eller ock omgifvas rötterna med god löf- eller ljungjord.

Till plantering å öppna fält böra endast sorter väljas, som visat sig hårdiga i orten. Med försök af nya sorter bör man vara ytterst försiktig. Äro oriktiga sorter erhållna, hvilket tyvärr ofta händer, kan man, blott trädet är friskt, lätt förädla det i kronan med den önskade sorten, om det ock burit frukt i flera år.

Gödsling är emellanåt nödvändig. Man välje helst kompostjord eller brunnen gödsel,

hvilken pålagges om hösten och nedgräfvdes. — Vid sjelfva planteringen vakte man sig att sätta trädet för djupt, i synnerhet på styf lerjord af fuktig natur. Rothalsen bör då komma 5 å 10 tum öfver markens yta, hvarigenom en kupa kring stammen uppstår, men vid trädets sjunkning försvinner denna kupa efterhand.

I södra Tyskland står fruktträdsodlingen under statens kontroll, liksom förr humleodlingen hos oss. Männe ej fruktträdsodlingen hos oss borde behandlas så? Då Pommern lydde under svenska kronan, blef en lag utfärdad, som påbjöd att hvarje mansperson, då han ville träda i äktenskap, skulle förete intyg att han förädlat och planterat ett visst antal fruktträd, och denna lag, som var utfärdad af svenska regeringen, männe den icke skulle vara lämplig äfven här hemma hos oss?

Slutligen beder insändaren den värde läsaren om tillgift för sitt myckna ordande om en så allmänt bekant sak, som fruktodling, men man dröjer ju gerna vid ett kärt föremåls, ett intressant ämnes betraktande; ja, man återvänder upprepade gånger till ett sådant.

H—dt.

Melonodling.

Som denna i allmänhet omtyckta frukt härstammar från varmare trakter, måste vi, för att bringa densamma till mognad använda konstlad värme och kunna derigenom få den mogen, redan innan någon af våra inhemska frukter hunnit mogna i det fria. För sådant ändamål anlägger man drifbänkar, hvartill åtskilliga ämnen kunna användas, såsom häst- och färgödsel (så kalladt strö), löf, garfvarebark och sågspån, hvaraf de båda sistnämnda endast kunna användas såsom tillsatser, då mindre tillgång finnes af strö.

Att beskrifva de olika arter och varieteter af meloner, som förekomma, torde här icke vara rätta platsen, och skulle det dessutom blifva af föga praktisk nytta, emedan de variera i oändlighet, utan vilja vi endast gifva en kort antydning om några af de förnämsta sorternas egenskaper. Till tidig odling äro Cantalouper att rekommendera för sin tidighet, men de blifva aldrig stora. Den nästiga reffelmelonen mognar senare men blir mycket stor och uppnår ända till 20 skålp. vigt.

Båda sorterna hafva gult kött och äro vanligen tjockskaliga men mindre ömtåliga för fuktig väderlek. Meloner med grönt kött blifva icke så stora som den förenämnde, äro mera ömtåliga för fuktig väderlek, men anses för de finaste, hvilket anseende de med rätta förtjena.

En god melon bör egå följande egenskaper: vara tunnskalig, söt, saftig samt hafva litet kärnhus. Om melonkärnor äro några år gamla eller blott fjolgamla, har jag icke funnit medföra det ringaste inflytande på plantans utbildning och

fruktbarhet, utan har jag i allmänhet med fördel använt kärnor af föregående årets skörd.

För plantors uppdragning anlägges på ett skyddadt och för solen öppet läge, hvilket på hösten blifvit täckt för frost, en liten så kallad melonkur af väl omarbetadt, halfbrunnet strö, till minst en tre fots hög bädd, med stark lutning mot söder. På bänklådan eller den egentliga melonkuren spikas ribbor på underkanten, hvar efter kuren ifylles med torr sågspån eller garfvarebark. I brist deraf kan äfven sönderplockad grästorf användas; der ofvanpå lägges ett par tum torr träkolsstybb, hvilket har den egenskapen att i sig insupa fuktigheten ur bänken samt genom sin svarta färg tilldraga sig solstrålarna. Vid tidig odling användas med mycken fördel de förut i årgången för 1865, sid. 2 af denna tidning, beskrifna varmluftsörren; kuren ombäddas med varmt strö eller löf, hvarpå brädlappar läggas för att hålla ströet sammanpackadt. Då bänken blifvit tillräckligt varm, d. v. s. omkring 30—35° C. (under denna värmegrad gro kärnorna långsamt och följaktligen osäkert), ifylles 3 å 4 tums krukor till hälften med vanlig bänkjord, hvaruti kärnorna nedläggas till 1/2 tums djup och krukorna nedsättas i kuren till öfverkanten. För den mindre vane odlaren torde vara nödvändigt hafva en termometer i bänken för värmens utrönande.

Äfven innan plantorna uppkommit, är nödigt hafva bänken aftäckt på dagarna. För köldens utstängande om dagen, är det bättre att lägga dubbla fönster på kuren, hvarigenom fukt

och isynnerhet mögel aflägsnas, än att hafva den täckt med mattor e. d. Att luft insläppes i kuren äfven innan plantorna uppkommit, då värmen öfverstiger ofvannämnde gradtal torde icke behöfva nämnas. Då plantorna uppkommit, hvilket vanligtvis sker inom 3:de å 4:de dygnet, minskas temperaturen genom luftning till 20 å 25°, solvärmen kan under lindrig skugga utan något skadligt inflytande stiga till + 30°. Krukorna påfyllas med jord till öfverkanten, hvarigenom rötter utvecklas på hela stammen. Så snart första örtbladet visar sig, kan temperaturen höjas till 25 å 30°. Då plantans rötter nått krukans kanter, sker omplantering med hel jordklump uti 6 tums krukor. Skulle detta behöfva företagas under kallt väder, kan kuren med hela dess innehåll flyttas in i ett eldadt rum eller växthus, hvarvid bänken uppfärskas med varmt strö ifall värmen i densamma befinnes vara i aftagande. Blifver bänken någon gång för varm, drages ströet från kurens kanter och denna upphöjes något från bädden. Då tredje örtbladet utväxt, afnyptes toppen, hvarefter två rankor utväxa; skulle några flera visa sig, afnypas de helt och hållet.

Genom ofvannämnde behandling kunna melonplantor utan ringaste skada för deras utveckling bibehållas en längre tid i melonkuren, hvilket har den fördelen med sig, att den egentliga melonbänken icke behöfver läggas så tidigt, hvarigenom den kan bättre bibehålla sin erforderliga temperatur tills vårvärmen inträder.

Melonbänken lägges af väl omarbetadt half-

brunnet strö, som kan uppblandas med löf e. d. Lägges den i slutet af februari, bör han vara, minst två fot hög på norra sidan med något lutning åt söder men högre då den lägges tidigare. Den lägges med raka och rätt uppstående kanter, endast så stor att lådan har tillräcklig plats. Alla sammanhängande klumpar sönderskakas noga, och ströet trampas icke eller slås tillsammans utan endast sammantryckes så mycket med grepen, att det blir lika fast öfver allt. Då bänken får sjunka af sig sjelf, utvecklar den en mera jemn och uthållande värme, än då den blir hårdt sammanpackad från början. Jorden, som bör vara täckt på hösten, så att den icke fryser, kan genast inläggas i bänken. Då den blifvit varm, upplägges den i en omkring 8 tum hög och 1 fot bred list längs hela midten af bänken, samt endast ett par tum djupt med jord på den öfriga delen af bänken, för att hindra ströången att uppstiga. På denna list utsättes en planta under hvarv fönster. Plantorna nedsättas så djupt att, nedre bladen komma ända till jorden. Är vädret klart, vattnas litet och skuggas samt gifves mindre luft de första dagarna. På båda sidor om denna list kan med mycken fördel placeras frö- och sticklingsfat, samt de flesta låga växter, som behöfva komma i tillväxt på våren, då särskild bänk för dem inbesparas. Så kallade ströpallar eller omslag omkring en nyanlagd bänk skada mera än gagna densamma så länge bänken är tillräckligt varm.

(Forts.)

Minneslista för trädgårdsodlare i mars 1871.

Krukväxterna. I denna månad hållas krukväxterna vid högre temperatur. Luft insläppes under klara dagar så mycket väderleken tillåter, utan att temperaturen blir för låg, och under solklara dagar öfversprutas växterna med vatten. Till en början sker öfversprutningen om morgnarna, innan solen börjat verka för mycket, men i mån som våren skrider mera framåt, äfven om eftermiddagarna då solens verkan aftagit. — Fortplantning genom sättqvistar och frön verkställes allmänast vid denna tid.

Drifning af blomsterlökar m. m. d. fortsättes, men äfven börjas nu drifning af åtskilliga växter som skola blomma längre fram på våren och under sommaren, såsom *liljor* (*Lilium lancifolium*, *L. auratum* o. a.), *gloriniér*, *gesnerier*, m. fl.

Drifbänkarne. Har man ännu icke lagt drifbänkar, bör det nu ofördröjligen företagas. Af

köksväxter, som skola bli matnyttiga på bänk, sås bland annat *rädisor*, *spenat*, *persilja*, *morötter* (tidiga s, k. *karotter*), *sallat*, *dill*, *krasse* m. fl. För tidiga *meloner*, *gurkor*, *bönor* och *blomkål* böra bänkarne vara i ordning, så att plantorna kunna utsättas på dessa i början eller medlet af månaden.

Potatis, som i januari intogs för att utgro, utsättes nu på drifbänk och ny sådan af någon tidig sort, afsedd att lemna tidig skörd på kalljord, intages och lägges på en varm, ljus plats för att utgro.

Såning af köksväxtfrön. På drifbänk sås nu, för erhållande af plantor, frön af *mejram*, *timjan*, *purjo*, *jättelök*, *selleri*, *kronärtskoekor*, samt för erhållande af tidig skörd äfven af *blomkål*, *tidig hufvudkål*, *savoykål* etc. — I fall marken blir bar och tinar upp, kan *spenat* redan vid denna tid sås på kalljord.

E. L.

Kortare uppsatser och notiser.

Trettonde allmänna svenska landtbruksmötet. Program för trettonde allmänna svenska landtbruksmötet har kommit oss tillhanda. Deraf inhämtas att mötet öppnas i Göteborg tisdagen d. 1sta augusti innev. år kl. 10 f. m. och fortgår under 5 dagar. Af de 22 frågor, som komma att utgöra före-

mål för mötets öfverläggningar, har den 18:de följande lydelse: *Huru kan trädgårds- och biskötselns lämpligast uppmuntras och befrämjas, synnerligast bland de mindre jordbrukarne?* — Rörande utställningarne af till grupp VIII hörande föremål, nämligen produkter af trädgårdsskötsel samt modeller till ritningar

för växthus och trädgårdsanläggningar inhämtas af programmet: att föremål afsedda till täflan, böra af öfriga föremål senast inom den 15 nästkommande maj och af produkter af trädgårds-skötsel inom d. 1 nästk. juli vara anmälda hos sekreteraren i Bestyrelsen, under adress Göteborg.

Förutom 42 priser bestående af 14 större och 14 mindre silfvermedaljer samt 14 bronsmedaljer, ställas till prisdomrarnes disposition 20 karoliner och 30 specier, till utdelning för täflingsföremål hörande till anförde grupp. — Hithörande föremål böra vara insända till Bestyrelsen senast före d. 25 nästk. juli.

Närmare upplysningar rörande sättet för anmälning, sändning m. m. d. inhämtas bäst af programmet, som på begäran hos Sekreteraren i Bestyrelsen för trettonde allm. sv. landbruksmötet herr Oscar Lindhé, Göteborg erhålles kostnadsfritt öfversänt.

E. L.

Blommors ordnande i buketter. I engelska tidskriften »The Gardener» för juni förlidet är står beskrifvet det dåvarande sättet att göra buketter, af en person som besökt blomstertorger både i Paris och London. Som denna beskrifning torde vara af intresse äfven för Svenska läsare, meddelas den härmed: Till centrum begagnas en vit camellia, deromkring något fint grönt såsom Adiantum, Lycopodium eller annat; sedan en ring törurosor med hvarannan liten bundt Nemophila, Cineraria eller Myosotis (blått); så grönt, och deromkring en ring pelargonieblommor med hvarannan Deutzia eller Stephanotis. Här och der små qvistar af blommande Erica, liljekonvalje eller Epacris, samt fina gröna qvistar stickande upp öfver bukettens yta. Det faller af sig sjelft att man icke alltid kan ha blommor af nämnda sorter, men detta är ej heller nödvändigt, blott de ordnas efter samma grund. Den framstående egenskapen hos buketter bör vara ordning i sammansättningen. G. E.

Nytt sätt att föröka den röd- och gulblommade hästkastanien. Förökningen af den röd- och gulblommade hästkastanien sker vanligtvis genom okulering med sofvande ögon, hvilket förökningssätt ej alltid utfaller med de bästa resultat; men om man i stället för ögon insätter små qvistar, helst sådana som växt samma sommar, ty de växa bättre än äldre, så erhåller man redan följande år vackrare och starkare okulanter, än hvad annars är fallet. Insättningen af qvistarna försiggår ungefär på samma sätt som man barkympar på våren.

Denna förökningssätt består, som redan är antydt, uti ett slags okulering med qvistar i stället för blott ögon. Man tager bäst spetsarne på qvistarne, som hafva en god utbildad terminalknopp. Qvistarne blifva tillskurna på samma sätt som när man vill skarfympa, men snittet göres så långt som möjligt, 2 å 3 tum, och på båda sidor skär man bort litet af barken, hvarefter man inpassar qvisten, på ett passande slätt ställe på den vilda stammen, hvarpå man gjort det vid okuleringen vanliga T-snittet och ofvanför tvärsnittet borttages en spån af barken, på det qvisten må komma att falla tätt intill stammen. Derpå blir qvisten, på hvilken de båda barklyglarna ligga, temligen hårdt ombunden, så att qvisten ligger fullkomligt tätt intill stammen. När förbindningen är färdig bestrykes densamma med ympvax, så att luft och fuktighet ej kan intränga i såret.

Denna operation sker vid samma tid som den vanliga okuleringen, i senaste hälften af juli eller i början af augusti månad, och naturligt är att det ej kan ske vid annan tid än då den vilda stammen har god tillgång på saft.

Följande vår blir förbandet uppskuret på motsatta sidan den insatta qvisten, men ej borttaget, då det tjänar till skydd mot solen och luften, som annars torde uttorka det ännu ej helt och hållet läkta såret. När man ser att qvistarna börja att växa, skär man bort en del af sidoqvistarne, om sådana finnas, äfvensom den öfver förädlingsstället befärliga del på en 3 å 4 tum tapp när, hvarvid det utväxande skottet blir anbudet; tappen blir först det andra året bortskuren.

Denna förädlingsmetod hade författaren till dessa rader tillfälle att se bredvid den vanliga okuleringen i en större trädskola i Tyskland, hvarvid de på det här beskrifna sättet förädlade kastanierna voro mycket starkare till växten än de hvilka voro förädlade på det gamla vanliga viset, och förtjenar blifva bekant, därför att de växa säkrare och man får fortare kraftigare och större exemplar. Sätenäs i nov. 1870. Gustaf Carlsson.

Dödsfall. Den 19 december 1870 afled vid 62 års ålder Fil. Dr. honor. Nils Lilja, klockare i Billinge i Skåne. Han är bekant både såsom botanist och författare i trädgårdsskötsel och har bland annat utgifvit: 1838 *Flora öfver Skåne*; 1839

Flora öfver Sveriges odlade växter och 1840 supplement till nämnda flora; 1840—43 *Tidning för trädgårdsskötsel och allmän växtkultur* samt 1870 ny upplaga af *Skånes Flora, innefattande Skånes vilda och odlade växter*. Dr. Lilja är den enda svenska botanist, som under senare tider egnet uppmärksamhet åt de odlade växterna och detta berättigar honom till ett aktadt minne och tacksam hägkomst bland vårt lands trädgårdsodlare. Hvad han, samt före honom Hoffberg och Liljeblad upptagit af de odlade växterna, är det enda som i botaniskt hänseende finnes om dessa på svenska, ett förhållande som är ganska betecknande, då som bekant Sverige icke lider brist på utmärkta botanister; och i högsta grad önskligt vore om någon af dessa ville för beförande af en närmare kännedom om våra odlade växter fortsätta den verksamhet som Dr. Lilja påbegynt. E. L.

Botaniska notiser. Af denna tidskrift har, då detta skrives, no: la utkommit och innehåller: Anmälan. — Orig.-Aftn.: F. W. C. Areschoug: Betraktelser i anledning af Stud. Alfr. Nathorst's upptäckt af fossila högnordiska växter i de Skånska sötvattenslöserna. — O. Nordstedt: Om användande af värme vid preparering af en del gröna alger. — Utdrag ur utländska arbeten: A. Schmidt: Man mikroskopere bakom en skärm! — Liter.-öfvers.: J. Sachs: Lehrbuch d. Botanik. — L. Rabenhorst: Kryptogamenflora von Sachsen. — Smärre notiser: Dödsfall. — Lärda Sällskapers sammanträden. — Resande Botanister 1870. — Den nya Botaniska Trädgården i Kiöbenhavn.

Tidskriften utgifves med ett nummer om två ark, så vidt möjligt d. 15 febr., d. 1 april, d. 15 maj, d. 15 sept. d. 1 nov. och d. 15 dec., till ett pris af tre riksdaler riksmünt för år. Prenumeration emottages hos redaktionen (hvars adress är Lund) och å alla postanstalter, utan tillägg af postförvaltarearvode, samt å alla boklädor.

Belöning för trädplantering. Egaren till en jordlägenhet i Bergjums socken af Wedtle härad, Jon Gustafsson på Gustafsberg, som en längre tid egnet sig åt trädgårdsskötsel och trädplantering med den framgång, att han icke blott kring sin bostad anlagt en både storartad och prydlig trädgård, utan och genom sitt föredöme och det biträde han lemnat, börjat sprida håg för trädplantering på en del andra ställen i socknen, har — berättar Alingsås Veckoblad — af Ellsborgs läns norra hushållningssällskap, sedan det fått kännedom om hvad Jon Gustafsson utträtt, fått sig tillerkänd en belöning af 50 rdr, hvilken öfverlemnades till honom söndagen den 29 sisl. jan. i Bergjums skolkas, dit folket efter gudstjenstens slut i stort antal samlats af pastorn, som tolkade gåfvans betydelse och derjemte tillkännagaf, att sällskapet beslutat att förära Jon Gustafsson en silfvermedalj såsom ett ytterligare erkännande af hans förtjenster om trädplanteringen.

Farfars gyllen. (Utdrag ur en uppsats i *Linnea* för september 1870). Farfar och jag sutto en dag, som sagdt är, i vår lilla trädgård. Han på en bänk, och jag stod bredvid i skuggan af ett äppleträd, som bar och ännu bär de vackraste och saftigaste gyllen. Ser du, barn, detta träd satte jag år 1793 — just det år då Frankrike störtade sin ädle men svaga konung och sig sjelf.

Nåh väl! trädet tog rot och jag såg blad efter blad slå ut i frid, under det att hela Europa stod i lågor. Här var frid — här växte mina gyllen helt lugnt och präktigt. Och se'n, — fortfor farfar — det var i Oktober 1806 — mitt träd var ännu en liten pys; men bar redan frukt — det var ett snällt träd. Så kom posten och i tidningen fick jag läsa om Napoleons stora seger vid Jena.

Vet du hvad jag tänkte?
Nej, farfar!

Jo, ser du, jag kom att göra en jemförelse mellan den Store Napoleon, som föreskref lagar för världen, och mig sjelf — ja, just jag! Hvilken af oss har gjort mera för samtlig framtid? Han, tidevarfvets störste man, och jag, som ingen kände och ingen minnes, då jag lagt mig till hvila. Han hade segrat öfver Preussen och tagit alla dess fastningar. Tusental af lik och oräkneliga eländen betecknade hans segertåg. — Men mina gyllen buro redan tre äpplen. Det ena gaf jag din far, som då var så liten, som du är nu — det andra gaf jag en fattig qvinna, som låg sjuk och förmäktade af törst, och som fick lindring deraf, och det tredje — grannaste, lade jag fram på vårt för-

*) Vi ha ansett oss kunna införa detta utdrag, eluru, som det deraf visar sig, uppsatsen är skriven för en helt annan publik, emedan vi tro att det ändock skall läsas med nöje äfven af vår.

maksbord, för att beundras af alla, som kommo. Det var också ett präktigt gyllen — och från ett så litet träd, sedan.

Jag gjorde glädje med mina äpplen — jag fick beröm och ära för min plantering — jag hade allt lika bra som Napoleon — utom de sårades jämmer, de döde som slumrade och alla dessa tusen, som förlorat sitt stöd och klagande irrande omkring i det härjade landet; af allt detta hade jag intet — jag hade blott mina tre klara, genomskinliga gyllen.

Ser du barn! du kommer att upplefva många så kallade stora händelser.

Dessa stora händelser äro alltid olyckshändelser. Ingen ens tänker på afvexlingen af sommarregn och solsken, som driva skördarne att växa och som fylla ladorna med korn och kärna; men om en orkan går öfver landet och förhärjar allt — detta är en stor och märklig händelse, som fäster sig i minnet.

Så gå krigen härjande öfver jorden; men genom dem säges man samla lagrar och ära — men den, som sår sin jord — den, som sätter ett träd eller många, samlar inga lagrar och ingen ära.

Menniskorna bli stora genom att förstöra, förhärja och tillintetgöra — men Gud läker småningom alla sår — och naturen drifver i frid upp sina nya rotskott och utplånar på detta sätt de brandplättar, som menniskan lemnar efter sig — då hon vill vara mäktig, och spela en gud på jorden.

Det var många, många år sedan farfar sade mig detta. Han har för många år sedan slutat sin bana här på jorden; men hans gyllen bära ännu rika frukter, och just när jag nu sitter och läser huru Preussarne segerdruckna tåga in i samma Frankrike, som tillintetgjorde dem 1806 — står en tallrik med farfars gyllen framför mig. Hans träd bär frukt. — Hvilken frukt bär det träd, som Napoleon den Store för sextiofyra år sedan planterade i blod? Segrens träd? — Jo bittra, oändligen bittra.

Det är klart att äfven i barn i dessa dagar höra talas om krig och om storverk och om förluster. Hela luften är genomdränkt af dessa grymma föreställningar. Hvarför ej nämna det i en barntidning?

Men när en gång segertrumpeterna ljuda å någondera sidan och segrarnes ära lemnas åt en och nederlagets nesa åt en annan, kommen då ihåg min farfars gyllen — som ännu bära rika frukter, sedan riket och väldigheter störtat i grus och storheterna ligga glömda eller på sin höjd ingå i någon stackars skolgosses långa utanlexa i historien.

Säkert är, att det är bättre att plantera, än att förstöra — och det lilla goda gör mera gagn och glädje än det stora onda, som lik ett skydrag då och då går öfver menskligheten.

Låt oss i tid lära oss — att det ej gifves mera än ett verkligt stort — det är att verka i frid — hvar och en på sin plats — hvar och en för sitt ändamål. Och hvarför är just detta det stora?

Jo, därför att Gud välsignar vår möda; ty då äro vi *Hans Arbetare*,
O. A.

Öppen korrespondens.

Borup. Vid tillfälle.

Sedan tidningen redan var uppsatt har red. mottagit nedanstående till införande. För att likväl på möjligaste bästa sätt gå ins, önskan till mötes om införande i marsnumret intagas det här så lydande:

Det skulle vara särdeles önskligt att veta huruvida den ene fröhandlaren här i Sverige kan mer än den andra *garantera alla fröns groddbarhet och sorterarnas äkthet* eller om icke dylika tillkännagifvanden endast äro afsedda att slå blå dunster i ögonen på folk. Hvad förstås i dylikt fall med »garanteras». Betyder det, såsom insändaren förmodar, detsamma som t. ex. »jag försäkrar att fröet är af utmärkt kvalitet» e. d. så är ju garantien blott och bart ett nonsens. Garanti i dylikt fall, för att vara verklig, skulle väl rätteligen bestå deruti att antingen en för ändamålet tillräckligt stor penningssumma blifvit på lämpligt sätt deponerad eller fullgod borgen ställts för, att hvar och en, som möjligen fått otillförlitliga frön, skulle få skadan till fullt ersatt. Det skulle vara särdeles intressant att af sakkunniga erfara om det kan gifvas någon annan säker garanti och huruvida den som sjelf icke odlat alla de frön han säljer — hvilket här i landet icke kan vara fallet med någon fröhandlare — vet sjelf om alla frösorterna äro fullt tillförlitliga med afseende på deras äkthet.

Trädgårdsegare,

Annonser

emottagas till införande mot 12 öre pr petitråd. För gröfre stilsorter betalas i mån af det utrymme de upptaga. Annonserna måste, för att kunna inkomma i något visst nummer, vara komna redaktionen tillhanda den 10:de i föregående månad.

E. Wilh. Tjäders fröhandel är i huset n:o 1 Stora Nygatan 1 trappa upp, midt emot Elektriska Telegrafstationen. Kataloger såväl öfver Frö- som Trädskolealster och Dahlier utdelas gratis.

Th. E. Hellsten,

Upsala

rekommenderar sin väl sorterade *Fröhandel*; Priscourant för detta år, innehållande circa 1600 N:ror, tillsändes ärade requirenter kostnadsfritt då adress uppgifves. Bref adresseras, *Th. E. Hellstens Fröhandel i Upsala*.

Fröhandel.

Trädgårds-, Träd och Blomsterfrön samt **Åkerbruksfrön**, friska och pålitliga till utsäde, såväl i större som mindre partier, till billiga priser, i undertecknad, sedan 32 år bestående fröhandel, och hvaröfver prisförteckning på begäran kostnadsfritt erhålles.

Likaledes finnes ett godt urval af **Fruktträd, Parkträd, Buskväxter** och **Törnrosor** m. m., hvaröfver särskild prisförteckning utkommit.

Helsingborg i Januari 1871.

N. P. Jensen.

Park- och trädgårdsanläggningar.

Anläggning af *parker, frukt-, köks- och blomsterträdgårdar*, ordnande af *promenader* vid städer, brunns- och badorter äfvensom af *begravnings- och andra offentliga platser* utföras och alla slags *planteringar* verkställas billigt och efter nutidens fordringar af undertecknad.

Ritningar till trädgårdsanläggningar, antingen med ledning af förefinlig karta och beskrifning öfver platsen, eller platsens uppmätning och kartläggning samt derpå grundad anläggningsritning, med åtföljande förslag till urval af lämpliga träd och buskväxter för planteringarne, så att anläggning och plantering derafter med lätthet kan utföras, verkställas äfven billigt.

C. Gust. Bergström.

Adress: Kgl. Landtbruksakademien
Experimentalfält, Stockholm.

Åstundas köpa ett mindre landtställe, utgörande antingen $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$ mantal eller ett större, bättre torp försedt med nödiga åbyggnader och med jordmän af sådan beskaffenhet, att den kan lämpa sig för trädgårds- och fröodling. Helst önskas ett ställe i närheten af eller med lätta kommunikationer till hufvudstaden, men eljest ej alltför adälsat från någon annan stad, jernvägsstation eller ångbåtskommunikationsled. God vattentillgång bör på stället förefinnas och skog till husbehof. Svar med påskrift *Landtställe för trädgårdsodling*, torde i försedlad biljett sändas till: *Holmbergska bokhandeln, Stora Nygatan 16, Stockholm.*

Med detta nummer följer såsom bihang: **Priskurant från E. W. Tjäders Fröhandel och Trädskolor, för 1871.**

Innehåll.

Om två- och fleråriga blomsterväxter för kalljord, (forts.) — Några ord om förökningen af camellior. — Fruktträds odling, (slut). — Melonodling. — Minneslista för trädgårdsodlare i mars 1871. — Trettonde allmänna svenska landtbruksmötet. — Blommors ordnande i buketter. — Nytt sätt att föröka den röd- och gulblommande hästkastanien. — Dödsfall. — Botaniska notiser. — Belöning för trädplantering. — Farfars gyllen.

STOCKHOLM, SIGFRID FLODINS BOKTRYCKERI, 1871.